

Nu kan jeg se, at jeg ikke har meget tid tilbage og derfor vil jeg gå ned i min tale til der, hvor jeg vil bede justitsministeren om at oplyse, hvor mange penge ministeren ønsker at stille til rådighed. Hvor mange penge skal der gives til information? Jeg mener nemlig, at information er en næsten lige så vigtig del som selve lovgivningen.

På kvindernes kampdag, den 8. marts i år, afholdt Red Barnet et debatmøde om omskæring. Her deltog bl.a. integrationsministeren, som talte varmt for forebyggelse mod omskæring. Han lovede, at der kunne hentes tilskud i alle de relevante ministerier til udførelse af forebyggende arbejde.

Det lyder vældig godt, og det kan vi varmt støtte fra Socialdemokratiet, men også her kunne jeg godt tænke mig, at vi blev lidt mere konkrete: Hvilke midler har regeringen tænkt sig at give tilskud fra, og hvor mange midler snakker vi om?

Når jeg spørger justitsministeren i dag, hænger det sammen med, at vi med vedtagelsen af denne lov nu placerer Justitsministeriet som et af de såkaldte relevante ministerier i forbindelse med forebyggelse af omskæring.

Når jeg har været inde på, hvor vigtigt det er, at informationsmaterialet er der, og hvor vigtigt det er, at det kommer ud, kunne man jo som et eksempel sige, at hvis afrikanske familier ønsker at komme til Danmark og skal have visum, jamen så kunne der f.eks. ligge en pjece på ambassaden. Det kunne gøres på mange andre måder.

Til sidst vil jeg sige, at vi fra Socialdemokratiets side hilser dette lovforslag meget velkommen og håber som sagt, at det bliver godkendt af alle partier.

Kl. 17.30

Pia Kristensen (DF):

Ingen kan være i tvivl om, at Dansk Folkeparti om nogen ønsker at få præciseret og skærpet forbuddet mod omskæring af piger og unge kvinder.

I 1996-97 var vi medforslagsstillere på et lignende forslag, som desværre blev forkastet, idet bl.a. Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten stemte imod forslaget. I stedet for satte man ind med en massiv oplysningskampagne, fordi man skønnede, at det var det, der skulle til. Nu 6-7 år efter må vi konstatere, at det ikke har været tilstrækkeligt.

Sidste efterår blussede omskæringsdebatten op igen. Somaliske imamer står frem og anbefa-

ler forældre at lade deres døtre omskære, selv om det er forbudt i Danmark, og flere udtaler, at omskæring er en skik, man ikke kan tage afstand fra. Det var så frastødende udtalelser, at alarmklokkerne ringede højlydt hos Dansk Folkeparti, og de ringede endnu højere, da lederen af Somalisk Kvindeforening i Århus, Ambaro Hasni Nur, udtalte, at 70 pct. af somalierne mener, at sunnaomskæring er det bedste, og da Samia Yusuf Ali, der har stiftet en forening til forebyggelse af omskæring, udtalte, at mindst halvdelen af alle somaliske piger i Danmark bliver omskåret.

På baggrund af disse udtalelser og oplysninger, fremsatte Dansk Folkeparti et lovforslag i november sidste år, der skulle gøre det strafbart, også såfremt omskæring foregår uden for landets grænser, og at mennesker, der opfordrer til disse umenneskeligheder, kan retsforfølges.

Vi havde håbet på bred opbakning til vores forslag, men i stedet blev vi mødt med kritik fra alle kanter, fordi vi ønskede en særlov, som man har i Norge og Sverige.

Vi imødede den kritik og fremsatte derfor ændringsforslag ved andenbehandlingen. Vi fraveg kravet om en særlov og foreslog i stedet at ændre straffelovens regler helt i overensstemmelse med den kritik, der var ved førstebehandlingen af vores forslag i januar måned. Men opbakningen udeblev, hvilket vi beklager dybt i Dansk Folkeparti, for nu vil der gå yderligere en rum tid, før vi kan få vedtaget et lovforslag på området.

I dag behandler vi så justitsministerens bebudede forslag, og jeg kan da godt med det samme sige, at vi selvfølgelig støtter forslaget. Intentionerne i forslaget er jo nøjagtig de samme som i vores eget.

Når det er sagt, vil jeg gerne kritisere justitsministeren, fordi man har valgt at sende forslaget i høring blandt organisationer og foreninger før fremsættelsen. Vi mener ganske enkelt, at der er tale om et unødigt nøleri, som forsinker lovens vedtagelse. Vi forstår ikke, at ministeren har valgt den fremgangsmåde, når man tænker på, at ministeren for ca. 6-7 år siden var en af de varmeste fortalere for at få ændret lovgivningen lynhurtigt.

I Dansk Folkeparti mener vi, at der er tale om en hastesag og ikke en syltesag. Vi mener, at det er vigtigt, at vi så hurtigt som muligt får sendt det helt klare signal, at vi ganske enkelt ikke vil acceptere, at omskæring finder sted i Danmark